

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-17, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«20» вересня 2023 року

Старший слідчий слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області старший лейтенант Проскурякова Наталія Андріївна розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42023100000000265 внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань 19.05.2023, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбачених ч. 1 ст. 110-2 КК України, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Маєвському Євгенію Станіславовичу, 14.01.1971 р.н.,

про те, що він підозрюється у фінансуванні дій, вчинених з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 110-2 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин РФ Маєвський Є.С., використовуючи підконтрольні останньому суб'єкти господарської діяльності, зокрема, ТОВ «Профі-Пол» (ЄДРПОУ 32962719), ТОВ «Щебторг» (ЄДРПОУ 42959566), ТОВ «АС Граніт» (ЄДРПОУ 41373222) та ТОВ «Укргранітпостач» (ЄДРПОУ 39425475), вчинив умисний злочин за наступних обставин.

Верховною Радою УРСР 24.08.1991 схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 зазначено, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та

незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою (ст. 1), суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою (ст. 2).

Згідно зі ст. 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі - Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація. Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Сполучені Штати Америки, російська федерація підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22.04.2004), сторонами серед іншого підтверджено межі території України, у тому числі із включенням Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької, Запорізької, Херсонської та Миколаївської областей, АР Крим, як суверенної території України. Рішенням Конституційного Суду України від 11.07.1997 № 3-зп зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України. Зокрема положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною

державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом. Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132—134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва збройних сил російської федерації (далі — ЗС РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умісел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України - в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міждержавних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому останні усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, протиправної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання. З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи генерального штабу збройних сил російської федерації (далі — ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військовополітичних цілей РФ, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

В подальшому, 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі – РФ), відповідно до злочинного плану розпочато збройне вторгнення Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів у межах звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим (далі – АРК) і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про офіційне включення АР Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, в яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують до цього часу.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014. Зокрема, АР Крим та м. Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014, окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, починаючи з 07.04.2014 відповідно до

ч. 2 ст. 1 Закону України від 15.04.2014 № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» є окупованими РФ (у тому числі окупаційною адміністрацією РФ).

В подальшому, з метою повномасштабного військового вторгнення з 2021 року по лютий 2022 року на території РФ, Республіки Білорусь та на тимчасово окупованій території України сконцентрувались великі сили ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм іррегулярні угруповання.

Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, з метою створення видимості законності дій щодо нападу на Україну 22.02.2022 направив до Ради Федерації Російської Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

Надалі, 24.02.2022, Президент РФ оголосив про початок так званої спеціальної військової операції.

Того самого дня 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та фактично застосовуючи її, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській та інших областях, де здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та окупували частину вказаної території, у тому числі частину Запорізької області.

У зв'язку з цим на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022, затвердженим Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (з урахуванням змін, внесених указами Президента України), в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, який триває по цей час.

Таким чином, збройними та воєнізованими формуваннями окупаційної влади РФ в період з 2014 по теперішній час вчинено дії з метою насильницької зміни конституційного ладу України та захоплення державної влади, зміни меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що призвело до загибелі людей, заподіяння тілесних ушкоджень, руйнувань та інших тяжких наслідків.

Громадянин РФ Маєвський Є.С., проживаючи на території України до грудня 2021 року, достовірно володів інформацією щодо окупації території АР Крим та частини територій Донецької та Луганської областей збройними силами російської федерації, усвідомлював, що ними вчиняються активні дії, спрямовані насильницьку зміну конституційного ладу України та захоплення державної влади, на зміну меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше березня 2022 року у Маєвського Є.С. виник злочинний умисел, спрямований на фінансування дій воєнізованих формувань окупаційної влади на тимчасово окупованих територіях Донецької області, які протиправно порушили територіальну цілісність України в межах установлених кордонів, захопили державну владу на частині територій Донецької області.

Так, Маєвський Є.С., перебуваючи на території РФ, володіючи через підконтрольних йому осіб, рядом суб'єктів підприємницької діяльності, зокрема, ТОВ «Профі-Пол» (ЄДРПОУ 32962719), ТОВ «Щебторг» (ЄДРПОУ 42959566), ТОВ «АС Граніт» (ЄДРПОУ 41373222) та ТОВ «Укргранітпостач» (ЄДРПОУ 39425475), вступив у злочинну змову з представниками так званих воєнізованих формувань «ДНР», а саме, командиром так званої військової частини № 08803 «ДНР» Соколовим І.Б. та іншими не встановленими на даний час особами.

В подальшому, Маєвський Є.С., переслідуючи мету фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України, діючи за попередньою змовою та згодою з Соколовим І.Б., розробив злочинний план, спрямований на безперешкодне фінансування так званих воєнізованих формувань «ДНР», залучивши при цьому головного бухгалтера ТОВ «Укргранітпостач» Ломтеву А.О., а також уповноваживши останню на організацію злочинного механізму щодо забезпечення перерахування коштів, отриманих від реалізації готової продукції на банківські рахунки, які використовуються Маєвським Є.С. та його дружиною Маєвської Н.М.

Зокрема, Ломтева А.О., у період з 24.02.2022 по 08.03.2022, діючи на виконання вказівки Маєвського Є.С., забезпечила перерахування коштів, отриманих в результаті ведення господарської діяльності підконтрольних підприємств, на загальну суму 600 000 грн. на банківський рахунок, який належить та використовується Маєвським Є.С.

Надалі, Маєвський Є.С., діючи з метою матеріального забезпечення так званих воєнізованих формувань «ДНР», зокрема, так званої військової частини № 08803 «ДНР», використовуючи кошти, попередньо перераховані Ломтевою А.О., придбав військову амуніцію та технічні засоби для військовослужбовців військової частини № 08803 «ДНР», які наразі приймають участь в бойових діях на території України.

В подальшому, Маєвський Є.С., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше кінця березня 2022 року, прибув на територію так званої військової частини № 08803 «ДНР», що розташована у м. Горлівка Донецької області (тимчасово окупована територія) та, у присутності особового складу так званої військової частини передав командирі так званої військової частини Соколову І.Б. безпілотники, бронежилети, каски та інше обладнання, що було придбано на кошти, перераховані Ломтевою А.О. від реалізації продукції підконтрольних йому підприємств.

Маєвський Є.С., продовжуючи злочинну діяльність, спрямовану на фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше, 08.07.2022 року, віддав вказівку головному бухгалтеру ТОВ «Укргранітпостач» Ломтевій А.О. на перерахування грошових коштів на суму 150 000 грн., які отримані в результаті ведення господарської діяльності ТОВ «Укргранітпостач» на банківський рахунок, зареєстрований на ім'я «Маєвська Наталія Миколаївна» та використовується Маєвським Є.С.

Надалі, Маєвський Є.С., учиняючи дії спрямовані на матеріальне забезпечення представників так званих воєнізованих формувань «ДНР», повторно прибув на територію військової частини № 08803 «ДНР» та добровільно

передав командирі так званої військової частини Соколову І.Б. військову амуніцію та технічні засоби, що були придбані на кошти, перераховані Ломтевою А.О.

Таким чином, Маєвський Є.С., діючи умисно, за попередньою змовою з Соколовим І.Б., Ломтевою А.О. та іншими невстановленими особами, у період з кінця лютого по липень 2022 року вчинив дії, спрямовані на матеріальне забезпечення військовослужбовців так званих воєнізованих формувань «ДНР», використовуючи при цьому кошти, отримані в результаті здійснення господарської діяльності ТОВ «Профі-Пол» (ЄДРПОУ 32962719), ТОВ «Щебторг» (ЄДРПОУ 42959566), ТОВ «АС Граніт» (ЄДРПОУ 41373222) та ТОВ «Укргранітпостач» (ЄДРПОУ 39425475) на загальну суму понад 750 000 грн.

Таким чином, Маєвський Є.С. підозрюється у фінансуванні дій, вчинених з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 110-2 КК України.

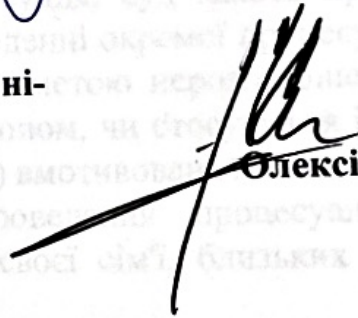
Старший слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант

Наталія ПРОСКУРЯКОВА

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор, який здійснює процесуальне
Керівництво у кримінальному провадженні-
прокурор відділу Київської
міської прокуратури
«20» вересня 2023 року

Олексій СИБІРЯКОВ

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру від «___» вересня 2023 року отримала о «___» год. «___» хвилин «___» вересня 2023 року.

Підозрюваний: _____ / _____

На підставі статті 276 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваній невідкладно повідомлені та детально роз'яснені її права, як підозрюваної, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог Кримінального процесуального кодексу України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.
Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ «___» вересня 2023 року

**Старший слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант**

Наталія ПРОСКУРЯКОВА